

20 סיג.
250 פר.

הכי טובה בחפיסה!

הגינות מסחרית

מגמה זו עוברת עכשו במסחר וכל חנוני משתדל במידת אפשרותו להגיש לעקרת הבית את מיטב סחורתו. במצב טוב וזול יותר ומשתדל לתת לעקרת הבית אפשרות מקסימלית להנות מכספה ולהגיש לה מוצר טוב. "קליק", אבקת הכביסה המכבסת בעצמה עבורך. הגישה לך מראשית קיומה חומר כביסה בדוק העובד בעצמו עבורך. שומר על כביסתך וידיך ומשביע רצונך בכל המובנים.

בוקר טוב!
"ברבא-לושן" אחרי הגילוח
מורענו להמליא!

בצאלות חזישות...

שאלות ותליפות

גרסי של אלד

אוסקו

ה'א רח אלנבי 94

אויבי הנוער

מחלות המין

מאת ד"ר מרדכי זידמן

שחקנים מסקין ואשרוב ב"זעקי ארץ אהובה"
"בני אבשלום, בני בני אבשלום..."

אמנות

תיאטרון

שטיפת הלבבות

זעקי ארץ אהובה (הבימה) הוא מחזה יחני עתיק, המתרחש באפריקה הדרומית של ימים אלה. אולם הוא יכול היה להתרחש בכל תקופה אחרת, בכל ארץ אחרת. אין הוא מצביע על פתרון מסויים של בעיה מסוימת. מטרתו היא זו שנקבעה עליידי אריסטוטלס לטרגדיה בכללה: ה"קאתארזיס", שטיפת הרגשות וטהורם. הדמויות אינן מקרי. מכסחאל אנדרסן, ש"עיבד את ספרו של לוחם-הצדק הדרום-אפריקאי אלן פיטן, חיקה במתכתן את דפוסיה הטרגדיה היהודית הקדומה במתכונת חרישה. כמו ביוון, מלחה המקהלה את ה"עלילה, מפרשת אותה ומסעירה את רגשות הצופה. בזעקי המחודשת, כמו בזעקי מלפני כמה שנים, המקהלה המצויינת, בהדרת קונראד מן ובהנהגת גדעון זינגר, היא אחד הגורמים העיקריים ההופכים את ההצגה ה"נהדרת לחוויה עמוקה, מטהרת ומשחררת. העלילה היא פשוטה, כמעט בלתי-חשובה. הכותב הכושף, המשוחק באופן נשגב על ידי אהרון מסקין, יוצא מכפרו ליוהנסבורג, כדי לבקש את בנו אבשלום. הוא מאחר את המועד: אבשלום נתפס אחרי שרצח אדם לבן, בשעת נסיון-שוד. שותפיו של אבשלום משקרים במשפט, יוצאים וכאים. אבשלום, שהחליט לומר את האמת אף במחיר חייו, נידון לתלייה. אולם הצופה מרגיש כי המנצח האמיתי הוא דווקא אבשלום. בשעת התלייה של הבן, משלים אבי ה"נרצח עם אבי הרוצח. במעמקי הסבל מיטש"טש הגבול בין שחור ולבן, בין שליט ו"גשלת. בזעקת הכותב, "כולנו אבורזיס" מטיימת העלילה בנימה כמעט-דתית, כששיר הקינה של המקהלה הולם על לב הצופה. דויד המלך, בקינתו המזועזעת, "בני אבש"לום בני בני אבשלום!" לא יכול היה לחרץ יותר את לב שומעיו.

תערוכות

הכותל בשלושה מימדים

שלושה יהודים חרדים עמדו חרש ליד הכותל המערבי. הרב הראשי יצחק נסים הביט בהם בדומיה, כולו נרגש. חבורת נטורי קרתא ערכה תפילה ליד השריידים הקדושים. אשה זקנה עמדה דומם משך שלוש שעות תמימות כששפתיה מתנועעות בלחש. אל החבורה הנרגשת הצטרף אף נשיא המדינה יצחק כ"צ, אשר הגיע למקום בלחית רעיותו, שליטו ופמליית אורי" חים מחוץ-לארץ. הוא שקע בהיריהורים בפני האבנים העתיקות, מוטלאות העשב המצי"היב, ולבסוף ביקש מבני לחייתו להת"יחד ברומיה עם הוד הנצח.

זרם האנשים המכוונים והפשוטים — 20 אלף בקירוב — לא עמד כסימטה ה"מרוצפת בעיר העתיקה, שם התגשש פעם מקדש שלמה. הבאים התבוננו בכותל המע"רבי, ציור תלת-מימדי מיוחד במינו, פרי עבודתו של הצייר יליד ירושלים העתיקה יוסף מנובלא.

שלוש שנות עבודה. מנובלא, 59, בן למשפחה ממוצא פורטוגזי, גר בנצוריי

מאחורי הקלעים

ביקורת? - לא עכשיו

פרטים 1. שים על הרקע הגלוי והגס"תר של הסכסוך החריף בסמבטיון. מתגלים עתה בכל יום. אחרי שבמאי התיאטרון, גדעון שמר, עזב את הלהקה, נתקבל המ"קומו חיים אברון, כתב אמנותי בעתוני מסא"י הלועזיים ומי שביים כמה זצגות רחיו בשפה הרומנית. הפעולה הראשונה ש"עשו בעלי סמבטיון, יחד עם הבמאי דה"דש: הם החזירו ליורם מטמור מערכון סאטירי חריף במיוחד, נגד מדיניות דממ"שלה לגבי השקעות פרטיות באיוזי פ"תוח במדינה. . . . הבטחות השווא של מי שהיה מנהל התיאטרון הקאמרי, יוסף ("ספ"י) מילוא, נשאר עדיין בעוכריו של התיאטרון ושחקניו. הדבר התברר הש"כוע, כשהחליטה הנהלת הקאמרי לפטר את השחקנים הלל נאמן וזהרירה חריפאי. בעוד שנאמן עבר לקאמרי מן האהל, אחרי ש"מילוא הבטיח לו התקדמות ודאית, זכתה זהרירה בהבטחות רמות עוד יותר: כשפנתה אליה הנהלת תיאטרון זירח בסוף העונה שעברה, ביקשה ממנה לקבל את התפקיד הראשי בהצגת הפינגאן, פנתה זהרירה ל"מילוא, ביקשה את רשות הנהלה. מילוא סרב לתת את הרשות, טען כי "ש לו"ב"אמתחתו תפקידים חשובים לזהרירה, אם תשאר בתיאטרון.

חדריך

- העולם הזה ממליץ על מאורעות הבידור וחמנות המוצגים השבוע ברחבי הארץ:
- **מלאך האבן** (התיאטרון הקאמרי) — עשוי שיש, אך שחקניו עשויים בשר ודם. הצגה טובה, בהשתתפותם של בתיה לנצט, עודד תאומי, יוסי ידן ודבורה קירד.
- **זעקי ארץ אהובה** (הבימה) — ראה לע"ל.
- **דבר אל הקיר** (סמבטיון) — ממ"שיך לדבר אל צופיו הצוחקים, למרות ש"משתתפיו חולו לזכר זה עם זה מכבר.
- **הופ... עברנו!** (בצלז'רוק) — טרי, רענן, אך לא חריף.
- **הדיקטאטור הקטן** (זירח) — לחובבי תעלוליו של שחיק זוקן, בביצועו של יעקב ("מוישה חיינטילאטור") בודו ה"צעיר מאד. מהדורה חדשה ומצחיקה של שחיק, בעיבודו של יורם מטמור.